

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/137/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010575
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712010575.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. 03. 2014 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovanej P. W., nar. XX. XX. XXXX, F. prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná P. W. E. M. J. Š. E. Q. Á., nar. XX. XX. XXXX v Lučenci, trvale bytom T., A.. P. XXXX/5, t.č. bez pracovného Pomeru,

je v i n n á,

že

dňa 13. septembra 2011 v čase okolo 10.30 h vošla do predajne stavebnín v objekte O. na J.. P.. H.. Š. Č.. X v Detve a po tom, čo v priestoroch predajne ostala osamotená, presunula sa za predajný pult, kde z položenej dámskej kabelky z regálu vybrala nezalepenú obálku s finančnou hotovosťou 1.700,- €, z ktorej zobrala sumu 600,- €, z priestorov predajne odišla a sumu 600,- € použila pre vlastné potreby, čím spôsobila U. Š., Y. Š. - právny nástupca s miestom podnikania T., P.. H.. Š., E. O., G.: XX XXX XXX škodu vo výške 600,- €,

t e d a

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu,

č í m s p á c h a l a

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona, § 36 písm. j), k) Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace,

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom č.k. 1T 137/2012-265 zo dňa 23. 05. 2013 Okresný súd Zvolen obžalovanú P. W. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1 Pv 570/11 zo dňa 03. 08. 2012 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná. Uznesením sp. zn. 5 To 97/13 zo dňa 03. 12. 2013 Krajský súd Banská Bystrica zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 137/2012 zo dňa 23. 05. 2013 a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Zároveň I. stupňovému súdu uložil povinnosť doplniť dokazovanie na hlavnom pojednávaní za dodržania všetkých procesných ustanovení Tr. poriadku a dopočuť poškodenú Y. Š. st. a svedkyňu Y. M. k ich jednoznačnému vyjadreniu sa k tomu, či existovala možnosť, aby sa mohol nepozorovane aj niekto iný dostať do predajne, než obžalovaná (prípadne od týchto zadovážiť náčrtok) a to v rozhodnom čase, prípadne aj z inej pozície, ako spredu z dvora (napr. z boku alebo odzadu) a následne nestranne vyhodnotiť dôkazy vrátane dôkazov obžalovanej neprospiievajúcich a nasvedčujúcich spáchaniu žalovanej trestnej činnosti z jej strany.

Pri viazanosti právnym názorom vysloveným rozhodnutím odvolacieho súdu a povinnosti vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil, okresný súd vykonal a doplnil na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku výsluchom svedkyne-poškodenej a svedkyne Y. M.. Skutkový stav bol na hlavnom pojednávaní ďalej preukazovaný dôkazmi a to výpoveďou obžalovanej, ďalších svedkov a oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v trestnom spise.

Obžalovaná tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprela. Dokazovala, že v predmetnej firme pracovala tri a pol roka na personálnom úseku a úseku miezd. Pracovný pomer s poškodenou ukončila na druhý deň po skutku a to dohodou. S poškodenou pred skutkom mala vzťah bližší, brala ju ako svoju sestru, navštevovali sa, obžalovaná sa jej zdôverovala. Rovnako mala dobrý vzťah aj s dcérou poškodenej, ktorú brala ako svoju dcéru. Dňa 13. 09. 2011, t.j. v čase, keď mali zmiznúť poškodenej peniaze obžalovaná potvrdila, že bola v priestoroch predajni, ale poprela, že by v nej bola sama a že by bola ona odcudzila peniaze. Do stavebnín prišla okolo 10.00 h a v predajni boli prítomní poškodená, pani M.X., pán L.. Išla za počítač a kontrolovala úhrady faktúr. Neskôr sa poškodená rozprávala s pánom L. a spolu vyšli z predajne von. V predajni zostala ona s pani M.. Keď skončila s prácou na počítači, išla do kuchynky, vzala si piť, cigarety a vyšla von. Keď fajčila, mala slzy v očiach, lebo telefonovala. Poškodená sa jej aj opýtala, že čo sa deje. V tom čase na mieste činu už pán L. nebol a aj poškodená vyšla z predajne. Pani M. bola stále pri obžalovanej. Potom sa pozdravila a odišla do svojej kancelárie T. S.. Pri jej odchode bola pani M. v predajni sama, poškodená bola uprostred dvora stavebnín a naprávala paletu. Uviedla, že vo vedľajšej kancelárii T. S. pracuje dcéra poškodenej Y. Š. P., ktorá po nejakom čase v tento deň spolu s poškodenou a pánom P. prišli za ňou do kancelárie s tým, že sa s ňou chceli porozprávať. Povedali jej, že im zmizli peniaze, že ich ukradla ona, či je ochotná tieto vrátiť. Obžalovaná im povedala, že ak si myslia, že ich ukradla ona, tak ich vráti, avšak poprela, že by sumu 600,- € bola odcudzila. Následne jej povedali aj o iných zmiznutých peniazoch. Preto sa ich obžalovaná opýtala na celkovú zmiznutú sumu a bolo jej dcérou poškodenej povedané, že sa jednalo o 4.000,- až 5.000,- €. Preto išla do banky, vybrala sumu 6.000,- €, ktorú im obratom položila v kancelárii na stôl a povedala im, že im túto sumu dáva pre prípad, ak by ešte niekomu nejaké peniaze ukradla a zabudli ju započítať do tej sumy. Následne obžalovaná v kancelárii odpadla. Poprela, že by niečo bola nejakými servítkami utierala a to ani stoličky, lebo bola zložená len jedna a ostatné boli poukladané na sebe, poprela, že by bola chodila von a dnu do predajne. Nikdy sa poškodenej, ani jej dcére nepriznala k tomu, že by im bola ona kradla peniaze, ani sa im neospravedlňovala. Z dôvodu, že od pani Š. P. sa dozvedela, že aj pánovi P. mali zmiznúť nejaké peniaze, bola sa mu ospravedlniť v znení, že pokiaľ si myslí, že mu ona ukradla nejaké peniaze, tak sa mu ospravedlnila, ale že tieto mu ona neukradla. Pokiaľ aj poškodenej priniesla sumu 6.000,- €, urobila tak z dôvodu, že bola v šoku, veľmi sa jej obvinenie dotklo, konala skratovo. Keby sa nejednalo o poškodenú, ktorú brala ako svoju sestru, nebola by takto konala a nepriniesla by žiadne peniaze, lebo

by sa jej to tak nedotýkalo. Nie je psychicky chorá, aj keď sa lieči u psychiatricky avšak na poruchu emočnej lability a to asi tri roky. Mala vedomosť o tom, že poškodenej v stavebninách v minulosti zmizli nejaké peniaze.

Smutná v deň spáchania skutku bola z dôvodu, že jej malol. syn mal zdravotné problémy a očakávali výsledky z jeho vyšetrení. Mesiac predtým jej umrel svokor. Žije v usporiadanom manželstve s manželom a dvomi deťmi. Manžel pracuje a aj v čase skutku pracoval. Ako rodina finančné problémy nemali. Pokiaľ aj z banky vybrala sumu 6.000,- €, na tomto účte mali spolu úspory vo výške 15.000,- € ku septembru 2011, čo boli jednak ich úspory a jednak peniaze z úveru, ktorý si vzali vo výške 180.000,- Sk. Plánovali rekonštrukciu bytu. Jej časť zrealizovali v lete roku 2011 a to stierky, vymenili sedáciu súpravu a keďže bol už svokor chorý, ďalej s rekonštrukciou bytu nepokračovali - t.j. neprerábali kuchyňu, jadro a toto neurobili do rozhodnutia súdu. Ďalej poukázala na to, že manžel pred siedmymi rokmi pracoval v zahraničí a to na lodi, kde zarobil peniaze a tieto boli uložené na účte vo výške asi 12.000,- €, tiež nejaké peniaze mali aj doma v hotovosti, čo bolo ešte predtým, než začala pracovať u poškodenej. Od skutku až do rozhodnutia súdu nepracuje, žijú z úspor a z toho, čo manžel zarobí, syn študuje na vysokej škole.

Svedkyňa-poškodená Y. Š. X., na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaná bola jej zamestnankyňa. Potvrdila, že boli kamarátky, navštevovali sa. Dokazovala, že keďže už v minulosti boli odcudzené firemné peniaze, dňa 13. 09. 2011 spolu s pani M.u a pánom L. vymysleli na obžalovanú pascu, lebo mali na ňu podozrenie. Pred príchodom obžalovanej do predajne stavebnín všetci traja prepočítali finančnú hotovosť v sume 1.700,- €, ktorú vložili do obálky, nezalepili ju a napísali na ňu vyššie uvedenú sumu. Obálku položili do kabelky poškodenej a kabelku odložili do regálu s prospektami za predajným pultom v predajni stavebnín. Ich dohoda bola, že neustále niekto z nich bude prítomný pri obžalovanej a že na krátku chvíľu ju nechajú v predajni osamote. Obžalovaná v tento deň do predajne stavebnín prišla okolo 10.00 h, kedy sa v tejto nachádzali poškodená, pani M.á, pán L.. Pán L. z predajne odišiel a potom aj poškodená a pani M.X.. Oni dve sa však zdržiavali v blízkosti vchodových dverí predajne, mali tak dobrý výhľad do jej vnútra. Poškodená ukladala palety na vysokozdvížnom vozíku, pani M. bola pri nej a pomáhala jej pri paletách. Pán L. bol pri tehlách. Takto obžalovaná bola chvíľu sama v predajni. Potom vyšla von, fajčila, medzi tým opäť vošla a vyšla z predajne. Takto to urobila asi štyri krát, vždy utierala stôl a stoličky na sedenie umiestnené pred predajňou, bola nervózna. V tomto čase nikto iný do predajne nevošiel. Keď sa takto už po tretí krát vrátila obžalovaná do predajne, poškodená za ňou poslala pani M. Y. následne za nimi išla aj poškodená. Obžalovanú však už stretla pri schodoch do predajne, pretože odchádzala preč. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedala, že ihneď po odchode obžalovanej poškodená spolu s pani M.X. pribehli ku kabelke a obálke s tržbou, prepočítali ju a na hlavnom pojednávaní uviedla, že po tom, čo obžalovaná odišla, najskôr obslúžili zákazníka, ktorý prišiel a až potom išli ku kabelke a obálke s peniazmi a tieto prepočítali, na hlavnom pojednávaní po tom, čo bola poškodená vyzvaná na vysvetlenie týchto rozporov v jej výpovediach uviedla, že pravdou je, že peniaze išli prepočítať až po tom, čo obslúžili zákazníka. Rovnako na hlavnom pojednávaní vysvetlila aj rozpor v jej výpovediach, keď v prípravnom konaní vypovedala, že zákazníka išla obslúžiť do predajne len pani M. a na hlavnom pojednávaní vypovedala, že tohto obslúžili obe, t.j. poškodená a pani M.X., pričom uviedla, že pravdou je, že zákazníka do predajne išla obslúžiť len pani M., ona vtedy bola na schodoch pred predajňou. Na pani M. zo svojej pozície dobre videla, táto bola za pokladňou a pokladňa od miesta, kde mala položenú kabelku s peniazmi bola vzdialená asi 2,5 metra. Pani M. sa od pokladne nepohla. Po prepočítaní finančnej hotovosti zistili, že v obálke je len 1.100,- €, 600,- € chýbalo. Obžalovanú, keď odchádzala nezastavila preto, že ešte vtedy nevedela, či peniaze zmizli. Následne sa poškodená, F. M.Á. a F. L. rozprávali o tom, čo idú urobiť, boli aj na dvore stavebnín a vtedy si všimli, že pomalou jazdou na vozidle prešiel okolo stavebnín syn obžalovanej P. W.. Pán L. išiel za ním z dôvodu, aby zistili, kde išiel a poškodená išla za dcérou do T. S.. Pani M.Á. zostala v stavebninách. Spolu s dcérou a pánom P. išli do kancelárie obžalovanej s tým, že sa s ňou chcú porozprávať. Dcéra poškodenej sa obžalovanej opýtala, prečo kradne peniaze, prečo ukradla 600,- €, tiež jej povedala, že je zachytená na kamerovom systéme. Obžalovaná bola ticho a bola ako obarená. Hovorila: „Ja som ukradla peniaze? Ja som ukradla peniaze?“ Tiež obžalovanej dcéra poškodenej povedala, že sa nejednalo len o sumu 600,- €, ale celkovo o sumu okolo 4.000,- až 5.000,- € s tým, že ak sa obžalovaná prizná a peniaze vráti, že nepodajú trestné oznámenie. Obžalovaná na to vstala, odišla do blízkej banky a po určitej chvíli na stôl v kancelárii položila 6.000,- € so slovami, že: „Keď som ich ukradla, tak ich máte tu. Ak by náhodou niekto na to ešte prišiel, že som mu ukradla peniaze, tak som vytiahla z banky 6.000,- €“. Následne chcela odísť domov. Dcéra poškodenej jej povedala, že sa s ňou ešte chcú porozprávať, preto obžalovaná ich požiadala, aby jej dali desať minút, že chce byť sama a zatvorila dvere na svojej kancelárii. Potom ju poškodená našla odpadnutú na zemi. Neskôr po odchode záchranej služby a za prítomnosti privolanej polície na jej

otázku, jej obžalovaná opakovane hovorila, že nevie prečo to spravila, že nie si je vedomá, že by kradla, že ona jej peniaze neukradla. Toto obžalovaná tvrdila aj na druhý deň po podaní trestného oznámenia, kedy prišla do kancelárie T. S. spolu s manželom, ktorý chcel vidieť záznam na kamerovom systéme. I napriek hrozbe existencie kamerového systému obžalovaná im tvrdila, že ona nekradla. Žiadny záznam však k dispozícii nemali. Obžalovaná v ich firme zarábala v čase skutku okolo 650,- € mesačne netto. Na záver uviedla, že obžalovaná sa im vlastne priznala, hovorila jej, že nevie, prečo tie peniaze ukradla, že ich aj hľadala a to aj doma, v skrini, pod kobercom, všade, ale že ich nenašla. Tieto jej slová chápala normálne, necítila v nich iróniu. Poukázala aj na to, že už v minulosti zmizli peniaze jej dcére, keď z banky vybrala peniaze na výplaty, tiež pánovi P.i na chate, o čom boli podané trestné oznámenia, ktoré však boli zastavené. Poukázala aj na to, že od doby, kedy už obžalovaná u nich nepracuje, žiadne peniaze nezmizli. Obžalovanú však kradnúť predmetné peniaze nevidela.

V trestnom konaní na hlavnom pojednávaní konanom po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu si poškodená škodu už neuplatnila s odôvodnením, že škoda vo výške 600,- € jej už bola uhradená a to v deň spáchania skutku, navyše vo vyššej sume. Poukázala na prebiehajúce občiansko-súdne konanie na Okresnom súde Zvolen, v ktorom si obžalovaná uplatnila žalobou vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 6.000,- €, v ktorej veci súd I. stupňa jej žalobu zamietol a v súčasnej dobe o odvolaní obžalovanej rozhoduje Krajský súd Banská Bystrica.

V zmysle pokynu krajského súdu poškodená na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď doplnila a dokazovala, že do predajne bol prístup len dvomi dverami, keď jedny dvere boli tie hlavné, ktoré sa používali a druhé boli z boku, pričom tieto sa používali tak 2-3x do roka, boli uzamknuté zvnútra a to tak, že na nich boli dve visiace zámky. Tieto dvere sa zvonku otvoriť nedali a kľúče od týchto zámok mala len poškodená (kľúče neboli vsunuté v týchto zámkoch). Nepozorovane v čase spáchania skutku tak nikto týmito bočnými dverami do predajne nemohol vojsť.

Svedkyňa Y. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v čase skutku pracovala u poškodenej päť rokov. V súčasnej dobe už nepracuje, lebo poškodená v decembri 2011 prevádzku stavebnín zatvorila. Dokazovala, že keďže už pred skutkom zmizli nejaké firemné peniaze, nastražili na obžalovanú pascu. Túto opísala ako poškodená a potvrdila tak jej výpoveď v tejto časti. Ďalej uviedla, že po príchode obžalovanej sa chvíľu rozprávali, potom všetci vyšli pred predajňu. Obžalovaná fajčila a plakala, hovorila o zdravotných problémoch jej malého syna. Svedkyňa s poškodenou upratovali, súčasne dávali pozor, aby nikto do predajne nevošiel. Obžalovaná takto do predajne asi dva až tri krát vošla a vyšla, utierala si tvár a aj utierala sedenie nachádzajúce sa pred predajňou. Bol tam plastový stôl, asi šesť stoličiek, ktoré boli na sebe naukladané. Uviedla, že priamo do predajne nevidela, ale videla, ako obžalovaná chodila za predajný pult, ktorý svedkyňa siahla tak po prsia, lebo tam boli tie papierové utierky a to priamo za pokladňou a tieto si trhala z rolovacieho balíka. Následne prišiel zákazník a vtedy bola poškodená a svedkyňa v strede dvora oproti dverám predajne. Tohto do vnútra predajne išla obslúžiť svedkyňa, čím potvrdila, že bola v predajni so zákazníkom osamote. Následne už pri výdaji tovaru jej pomáhala aj poškodená, čo sa dialo na dvore. Niekedy v okamihu, keď prišiel zákazník, obžalovaná odchádzala. Keď zákazníkovi vydávali tovar na dvore, poškodená vtedy zamkla predajňu, kľúče zostali vo dverách. Počas tejto doby nikto do predajne nevošiel, lebo z dvora mali priamy výhľad na dvere predajne. Pán L. už v priestoroch stavebnín nebol. Obálku s peniazmi išli prepočítat po tom, čo obslúžili zákazníka, čo trvalo asi 15 minút. V tejto sa nachádzala len suma 1.100,- €. Potvrdila, že v predajni bola osamote spolu so zákazníkom. Poprela však, že by bola ona peniaze z kabelky vzala.

Na hlavnom pojednávaní po zrušení prvého I. stupňového rozhodnutia krajským súdom svoju výpoveď doplnila a dokazovala, že do predajne bolo možné vojsť aj bočnými dverami, ale že tieto boli zamknuté na dve visiace zámky a to zvnútra skladu. Kľúče od nich mala len poškodená. Podotkla, že tieto dvere sa do roka používali tak 2-3 krát. Okrem týchto bočných a hlavných dverí nebolo možné do predajne vojsť. V čase, keď spolu s poškodenou na dvore obsluhovali zákazníka, hlavné dvere do predajne boli zamknuté a kľúče boli v zámke. Na tieto hlavné dvere z dvora videli

Svedok U. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodená je jeho nadriadená, pracuje v jej firme 6 rokov. Jeho výpoveď ohľadom podozrenia z krádeží zo strany obžalovanej, ako aj príprava pasce je totožná s výpoveďou poškodenej a svedkyne pani M.. Potvrdil, že obžalovaná, keď do predajne stavebnín prišla, bola rozrušená, plakala. On potom z predajne vyšiel a ukladal tehly. Po nejakom čase z predajne vyšli aj poškodená a svedkyňa M., ktoré pred predajňou niečo robili. Vtedy obžalovanú von nevidel, bola vo vnútri predajne. Pokiaľ aj v prípravnom konaní vypovedal, že z predajne po ňom vyšli obžalovaná, poškodená a pani M., pripustil na hlavnom pojednávaní, že to mohlo aj takto byť, že si to už presne nepamätá. Ďalej vypovedal, že obžalovaná pred predajňou fajčila. Potom vošla do

predajni, v ktorej bola krátku chvíľu sama a z tejto vyšla, sadal si pred predajňu. Svedok následne z priestorov stavebnín odišiel. Keď sa vrátil všetky ďalšie okolnosti vie už len z rozprávania poškodenej. Pri prepočítavaní peňazí prítomný nebol. Nebol prítomný ani pri tom, keď obžalovaná zo stavebnín odchádzala. Poukázal na to, že keď sa niekto pozerá z dvora do predajne, tak v predajni je prítmie, je tam vysoký predajný pult asi 160 cm, preto podľa svedka nebolo možné z dvora vidieť dovnútra a na predmetnú kabelku. Poukázal na to, že v čase, keď bola obžalovaná sama v predajni, nikto nepozeral dnu, čo tam robí, oni len sledovali, aby nikto iný do predajne nevošiel.

Svedkyňa Y. Š. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je dcérou poškodenej Y. Š. X... Jej matka pracovala v predajni stavebnín a svedkyňa vo firme T. S. spolu s obžalovanou. Dokazovala, že pri samotnej krádeži peňazí v sume 600,- € nebola prítomná. Uviedla však, že pred tým, než obžalovaný odišla do predajne stavebnín v predmetný deň, telefonovala a z jej hovoru počula, ako povedala, že teraz nemá peniaze, že ich bude mať. S kým obžalovaná telefonovala, uviesť nevedela. Potom obžalovaná odišla do predajne stavebnín a na Sociálnu poisťovňu. O tomto svedkyňa telefonicky vyzoomela svoju matku. Keď sa neskôr obžalovaná vrátila do svojej kancelárie, asi po desiatich minútach jej telefonovala matka s tým, že jej oznámila, že opäť zmizli peniaze. Potom prišla do T. S. matka svedkyne a ďalšie udalosti ohľadom správanie sa obžalovanej, tiež toho, ako vybrala z banky peniaze, tieto im dala, ďalej ohľadom toho, ako vo svojej kancelárii odpadla, svedkyňa popísala totožne ako jej matka. Poukázala na to, že na ňu obžalovaná pôsobila vyrovnané, s kľudom, vedomá si toho, že ju odhalili. Na druhý deň po skutku obžalovaná si prišla napísať výpoveď a pri odchode z kancelárie povedala, že sa ospravedľuje, že im kradla peniaze, že tieto hľadala doma, všade, aj pod kobercom, v skrini, ale ich nenašla a dodala, že nevie, prečo to spravila. Svedkyňa nemala pocit, že obžalovaná uvedené vravela s iróniou, skôr smutne. Na hlavnom pojednávaní doplnila, že ku nej by si obžalovaná ani nebola dovolila peniaze kraďnúť, lebo ona má a aj mala vždy v peniazoch poriadok. Väčšou sumou ani nedisponovala. Pokiaľ sa vyjadrovala k poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že o nej sa vedelo, že má tých peňazí viac, ona tržbu si dávala dokopy, vedelo sa, že ich nemá vždy všetky spočítané. Podotkla, že ku krádežiam vo firme začalo dochádzať začiatkom roka 2011 (prvý krát v máji 2011). Dovtedy poškodena peniaze spočítané riadne nemala, ale od tohto obdobia si ich riadne spočítavala. Po ukončení pracovného pomeru s obžalovanou, vo firme už peniaze nezmišili. V minulosti v T. S. zmizli peniaze v sume 500,- €, čo bolo predmetom iného konania.

Svedok Q. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je aj v súčasnej dobe zamestnancom poškodenej. Uviedol, že prítomný pri krádeži peňazí nebol, v tom čase sa nachádzal v kancelárii T. S., nie v predajni stavebnín. Dokazoval, že keď sa obžalovaná do kancelárie z predajne stavebnín vrátila a po tom, čo aj Y. Š. P. z kancelárie odišla, on s obžalovanou asi na pol hodinu zostal sám. Obžalovaná bola rozrušená. Y. Š. P. ho požiadala, aby obžalovanú strážil, aby táto neodišla. Preto si od obžalovanej vypýtal cigaretu. Potom obžalovaná vyšla z kancelárie, prešla za roh budovy, nevidel, čo tam robí. Asi po piatich minútach sa vrátila. Poukázal na jej správanie sa už aj v predchádzajúce dni, kedy podľa neho bola mimo, mávala pocity sebaľútosti, sťažovala sa na zdravie. Obžalovanej prehľadal kabelku, žiadny veľký obnos peňazí v tejto nenašiel. Neskôr o tomto povedal poškodenej a asi aj jej dcére. Jemu osobne sa obžalovaná ospravedlnila slovami: „Ospravedľujem sa ti Q., že som ti kradla peniaze“. Ďalej uviedla, že nevie o tom, že by kradla. Tiež uviedol, že po tom, čo jej dcéra poškodenej povedala, že im ukradla peniaze, obžalovaná reagovala slovami: „Ja som kradla?. Tak vám ich pôjdem vyťahnúť“ a vzlykajúc odišla do banky, pričom priniesla 6.000,- €, ktoré položila v kancelárii na stôl. Poukázal na to, že vo firme viac krát peniaze zmizli a podozrievali práve obžalovanú. Aj jemu nejaké peniaze zmizli a to na tri krát, raz vo firme a dva krát na firemných akciách mimo areál firmy. Celkovo mu zmizlo 1.500,- €, o čom podal trestné oznámenie na OO PZ Detva a Hriňová. Na všetkých týchto akciách bola prítomná aj obžalovaná. Niektorá z týchto vecí bola ukončená zastavením trestného stíhania a v ďalšej doposiaľ nebolo rozhodnuté. Sám svedok sa nad prítomnosťou svedkov pána L. a pani M.X. na uvedených firemných akciách zamýšľal a zistil, že pán Golian nebol na jednej z nich prítomný a pani M. tiež nebola na jednej prítomná, na ktorej, už uviesť na hlavnom pojednávaní nevedel. Na každej z týchto akcií však bolo prítomných okolo 20 ľudí a každý mal možnosť prístupu k jeho osobným veciam. Nevidel však ani na jednej z nich, že by práve obžalovaná mu bola peniaze odcudzila. Poukázal na to, že život obžalovanej sa mu zdal nákladnejší, než boli jej príjmy zo zamestnania. Bol jej nadriadený a preto o jej príjmoch mal vedomosť.

Svedok P. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je synom obžalovanej. Poprel, že by mu v deň a v čase skutku bola obžalovaná telefonovala. Uviedol, že pokiaľ sa on s obžalovanou rozprával, táto

odcudzenie peňazí poprela. Tiež poprel, že by bol v tomto čase prechádzal motorovým vozidlom popred predajňu stavebnín. Bol doma. Pred skutkom nemal vedomosť o tom, že by ich rodina mala nejaké finančné problémy.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj so zápisnicami o konfrontáciách, výpisom telefonických hovorov, z ktorého súd zistil, že v rozhodnom čase obžalovaná telefonovala manželovi, detskej lekárke a kozmetičke, so správami od bankových inštitúcií ohľadom nimi vedených účtov na obžalovanú vrátane oboznámenia sa s výpisom z účtu obžalovanej o výbere sumy 6.000,- € dňa 13. 09. 2011, s pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi T. S. - Š., X..H..E.. T. a obžalovanou dňa 01. 04. 2008, z ktorej vyplýva, že obžalovaná začala pracovať vo firme poškodenej dňom 01. 04. 2008, s dohodou o skončení pracovného pomeru, keď obžalovaná ukončila pracovno-právny vzťah s firmou poškodenej dňom 14. 09. 2011, s fotodokumentáciou a náčrtkami objektu X. Š., ako aj možného prístupu do samotnej predajne, z ktorých vyplýva zobrazenie objektu miesta činu, so zápisnicami o podaných trestných oznámeniach svedkom Q. P. Y. poškodenou, ako aj s uzneseniami OO PZ Detva ohľadom procesného postupu v podaných trestných oznámeniach, keď tieto boli prerušené, lebo sa nepodarilo zistiť skutočnosť oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe a s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu. Za to sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Po vykonanom dokazovaní a tiež po doplnení dokazovania po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu súd vyhodnotil dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne, nestranne a to tak dôkazy vyznievajúce v prospech ako aj v neprospech obžalovanej.

Obžalovaná spáchanie skutku poprela, obhajovala sa najmä tým, že nemala motív ku konaniu kladenému jej za vinu, lebo jej rodina netrpela finančnými problémami. Pokiaľ aj dobrovoľne v deň skutku odovzdala poškodenej sumu 6.000,- € bolo to z dôvodu, že jej hrdosť, tiež priateľstvo s poškodenou a jej dcérou boli takýmto obvinením naštrbené.

Obhajobu obžalovanej na druhej strane vyvracajú dôkazy a to najmä výpoveď poškodenej a svedkov pani M., L., z výpovedí ktorých súd vyslovil záver, že práve a jedine obžalovaná mohla a musela sumu 600,- € odcudziť z obálky a kabelky poškodenej umiestnenej v predajni stavebnín z regála. K uvedenému záveru súd dospel z výpovedí najmä týchto svedkov, svedkov priamo prítomných v čase a na mieste skutku - v predajni stavebnín, keď poškodená, pani M. a pán L. nastražili na obžalovanú pascu, keďže túto podozrievali z opakovaných krádeží peňazí, ktoré sa stali v minulosti a teraz si to chceli overiť. Takto do obálky vložili 1.700,- € (tieto peniaze dva krá prepočítali), túto vložili do kabelky poškodenej v predajni stavebnín, pričom si chceli overiť, či z nej budú nejaké peniaze odcudzené, keď obžalovanej umožnia, aby zostala v predajni sama. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaná zostala určitý čas sama v predajni, keď do tejto opakovane vchádzala a vychádzala. Ďalej mal súd za preukázané, že nikto iný sa do predajne v rozhodnom čase dostať nemohol (a to ani hlavným vchodom, lebo tento bol uzamknutý a po celú dobu mali naň tak poškodená ako aj svedkyňa M.X. dobrý výhľad a druhý vchod bol riadne uzamknutý a to zvnútra na dva visiace zámky) a pokiaľ v predajni ešte pred prepočítaním peňazí v obálke sa nachádzala pani M., súd dáva do pozornosti, že táto sa tam nenachádzala sama ale so zákazníkom, bola len pri pokladni, ktoré miesto bolo od kabelky vzdialené 2,5 metra a jej pohyb neustále sledovala poškodená, ktorá jednoznačne vylúčila, že by sa svedkyňa M.X. bola čo i len priblížila k miestu, kde bola uložená jej kabelka s obálkou a peniazmi. Po odchode obžalovanej z predajne a po obslužení zákazníka, poškodená s pani M. zistili chýbajúcu časť z tržby, pričom k odcudzeniu sumy 600,- € podľa názoru súdu tak mohlo dôjsť len v čase, keď v predajni bola osamote obžalovaná. Súd na základe vykonaného dokazovania a to výsluchov svedkov dáva do pozornosti aj ďalšie okolnosti, keď na firemných akciách dochádzalo k opakovaným krádežiam práve v čase, keď sa na nich nachádzala aj obžalovaná, nie však v dobe, keď táto vo firme nebola zamestnaná alebo v čase, keď čerpala dovolenku a rovnako už nedochádza ku krádežiam po skončení pracovného pomeru s ňou.

S poukazom na vyššie uvedené mal potom súd za preukázané, že obžalovaná svojím konaním po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, keďže si prisvojila cudziu vec (600,- €) tým, že sa jej zmocnila (odcudzila

z kabelky poškodenej) a spôsobila tak poškodenej malú škodu. Obžalovaná konala v tzv. priamom úmysle.

Zo zákonom ustanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Obžalovaná je nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, vydatá, žije v spoločnej domácnosti s manželom a dvomi deťmi. Žijú z peňazí, ktoré zaborí jej manžel. Doposiaľ nebola súdom potrestaná ani priestupkovo sankcionovaná.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku obžalovanej, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jej pomery a možnosť nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona. Závažnosť prečinu obžalovanej spočíva v tom, že táto narušila záujem štátu a spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana majetkových práv.

Obžalovanej nepriťažovala žiadna okolnosť, na druhej strane jej poľahčovala okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život a dobrovoľne nahradila spôsobenú škodu.. Pri úvahe druhu trestu súd okrem vyššie uvedených kritérií vychádzal aj z vyjadrenia obžalovanej, ktorá sa k prípadnému uloženiu trestu povinnej práce pri svojom výsluchu v prípravnom konaní nevyjadrila a pokiaľ súd uvažoval o uložení peňažného trestu, prihliadal na skutočnosť, že v súčasnej dobe obžalovaná je nezamestnaná a celá rodina žije z peňazí zarobených len jej manželom. Z týchto dôvodov ako druh trestu súd obžalovanej ukladal trest odňatia slobody. Pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi a po úprave zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona, mohol súd obžalovanej ukladať trest odňatia slobody až na 16 mesiacov. Obžalovanej súd uložil trest na spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, keď jej uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, výkon ktorého jej podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ktorý trest považoval jednak za zákonný, primeraný spáchanému trestnému činu a spravodlivý a na druhej strane aj dostatočný na prevýchovu obžalovanej či ochranu spoločnosti. Vzhľadom na predchádzajúci život obžalovanej (doposiaľ viedla riadny život, nebola súdom potrestaná ani priestupkovo sankcionovaná) súd nepovažoval za potrebné, aby uložený trest vykonala v podmienkach ústavu. Obžalovaná bude musieť počas plynutia skúšobnej doby spôsobom svojho života preukázať, že výkon trestu odňatia slobody na jej nápravu a ochranu spoločnosti nie je nevyhnutný. Nesmie sa teda dopustiť žiadneho úmyselného protiprávneho konania, lebo v opačnom prípade by súd vyslovil, že podmienienny trest vykoná.

Vzhľadom k tomu, že poškodená si na hlavnom pojednávaní po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu už žiadnu škodu neuplatnila, toto rozhodnutie neobsahuje výrok o škode.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.